

РЕШЕНИЕ

№ 7270

гр. София, 27.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 26.09.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **629** по описа за **2012** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – 207 от
Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 1, ал. 2 от Закона
за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).
Образувано е по подадена искова молба от Е. Е. П. от [населено място], кв. С.,
[улица], срещу Държавен фонд „Земеделие” с искане за обезщетение за вреди,
причинени от незаконосъобразно бездействие на изпълнителния директор на
Държавен фонд „Земеделие”, изразяващо се в непроизнасяне по искането на ищцата
за получаване на финансова помощ за 2008 г. по Схемата за единно плащане на площ.
По направеното искане от П. е било издадено уведомително писмо изх. №
01-6500/12151 от 29.07.2009 г., с което е уведомена, че въз основа на извършена
проверка на място и констатирани необработени /пустеещи/ площи от заявените е
била санкционирана със сумата от 16 354,97 лв., представляваща цялата дължима
сума за финансово подпомагане за 2008 г. Уведомително писмо изх. № 01-6500/12151
от 29.07.2009 г. е отменено с влязло в сила решение № 415 от 15.03.2010 г.,
постановено по адм.д. № 5552 по описа на АССГ, 37 състав за 2009 г., като
преписката е върната на административния орган за ново произнасяне в 14-дневен
срок. Изпълнителният директор на ДФЗ не се е произнесъл. В резултат на това
бездействие се претендират имуществени вреди в размер на 16 354,97 лв., заедно със
законната лихва в размер на 5 576,90 лв. за периода от 01.01.2009 г. до 30.07.2011 г.
Претендират се направените по делото разноски.

В съдебно заседание по делото ищцата се представлява от упълномощения адв. С.,

който поддържа предявените искове. Излага подробни съображения в депозираните писмени бележки.

Ответникът - Държавен фонд „Земеделие“, чрез процесуалния си представител по пълномощия юрк. Т., дава мотивирано становище за неоснователност на исковата претенция и моли тя да бъде отхвърлена. Аргументира се, че ищцата не е доказала, че претендираните вреди са в пряка причинна връзка с отменения административен акт, не е установен характерът на претендираните вреди, нито техният размер. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура е дал заключение, че исковата претенция е неоснователна и недоказана и следва да бъде оставена без уважение, тъй като не е налице пряка причинно-следствена връзка между претендираните вреди и административния акт.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Е. Е. П., в качеството си на регистриран земеделски производител, е подала общо заявление за единно плащане на площ УИН 22/190608/16351 с дата 25.05.2008 г., с което е поискала подпомагане по СЕПП и за мярка за подпомагане – плащания за природни ограничения на фермери в планински райони (НР1) за подробно описани в заявлението посредством приложена таблица за използвани парцели за 2008 г. – 3 парцела БЗС № по СИЗП както следва: № 68134 – 2109 – 3 с площ 14,1 хра, № 68134 – 3023 – 3 с площ 16,88 хра и № 68134 – 3070 – 2 с площ от 24,65 хра, като всички са заявени като естествени ливади (за косене и/или паша за животни). Със заповед № РД – 09 – 53 от 21.01.2009 г. на министъра на земеделието и храните е наредено да бъдат организирани и извършени бързи проверки на място за всички площи за подпомагане заявени за 2008 г. като пасища, мери и ливади, които не са били проверени на място от техническия инспекторат на РА през 2008 г. Имотите на жалбоподателката са попаднали в категорията имоти, визири в посочената заповед. Със заповед № 101710 от 03.02.2009 г. на главен експерт към ДФ „Земеделие“ са определени параметрите на проверката и сроковете ѝ. При направена проверка от ответника в това производство на място е установено, че имот № 68134 – 2901 – 3 не се поддържа и на място има шипки, като в графата култура, установена при проверка на място е записано – пустееща земя. Въз основа на установеното е издадено уведомително писмо изх. № 01 – 6500/12151 от 29.07.2009 г. на ДФ „Земеделие“ – Разплащателна агенция, с което е определена към нея за плащане за кампанията за 2008 г. по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) по ЗПЗП сума в размер на 0 лв. и е определена санкция в размер на сумата от 16 354,97 лв. за наддекларирани площи.

В законоустановения срок уведомително писмо изх. № 01 – 6500/12151 от 29.07.2009 г. е оспорено по съдебен ред и същото е отменено с влязло в сила на 06.04.2010 г. съдебно решение № 415 от 15.03.2010 г. по адм.д. № 5552/2009 г. на Административен съд София-град, като преписката е върната на административния орган за ново произнасяне в 14-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона. В посочения в съдебното решение срок, както и към момента на приключване на устните състезания по настоящото дело, ответникът не е изпълнил съдебно решение № 415 от 15.03.2010 г. по адм.д. № 5552/2009 г. на АССГ.

По делото е прието за послужване адм.д. № 5552/2009 г. на АССГ. Прието е и заключение от извършена съдебно-счетоводна експертиза, съгласно което размерът на

претендираната лихва върху сумата от 16 354,97 лв. за периода от 01.01.2009 г. до 30.07.2011 г. е 4 724,12 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Предявени са два обективно съединени иски, единият с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, а вторият с правно основание чл. 86 от ЗЗД.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, за да възникне за ищеца право на обезщетение, той трябва да е претърпял вреди от незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината при изпълнение на административна дейност. Отговорността по ЗОДОВ е деликтна, като се отличава от общата деликтна отговорност по деликвентата – административен орган, както и по спецификата на причинната връзка - вредите трябва да са причинени при или по повод упражняване на административна дейност. За противоправността и вредите приложимият материален закон не установява отклонения от общия състав на деликтната отговорност. Съгласно чл. 205 от АПК искът се предявява срещу юридическото лице, към чиято структура принадлежи органът, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Устройствения правилник на Държавен фонд „Земеделие“ фондът има качеството на юридическо лице. С настоящата искова молба се претендират вреди от бездействие на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, следователно същата е предявена срещу легитимиран ответник.

При така очертания характер на деликтната отговорност по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и при наведените с иска доводи, съдът на първо място дължи произнасяне дали е налице незаконосъобразно бездействие на ответника, от което да са произлезли претендираните вреди в размер на 16 354,97 лв.

Съгласно чл. 256 от АПК, неизвършването на фактически действия, които административният орган е длъжен да извърши по силата на закона, подлежи на оспорване в 14-дневен срок от подаването на искане до органа за извършването му. Следователно по реда за оспорване на незаконосъобразните бездействия се оспорва неизвършването на фактически действия, които административният орган е длъжен да изпълни. Издаването на административен акт относно искането на ищцата за получаване на финансова помощ за 2008 г. по Схемата за единно плащане на площ не представлява фактическо, а правно действие. Следователно произнасянето на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ в дадения от съда срок представлява неизпълнение на влязло в сила съдебно решение, а не фактическо бездействие. Поради това способът за защита на ищцата срещу неизпълнението на съдебното решение е по реда на дял пети от АПК, озаглавен „Изпълнение на административните актове и съдебните решения“, а не по реда на оспорване на незаконосъобразно бездействие.

При този анализ съдът приема, че ищцата не е доказала твърдението си за наличие на незаконосъобразно фактическо действие, явяващо се преюдициално по отношение на обезщетителната претенция. Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и

настъпилия вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав, какъвто е процесният случай, не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред. А след като не е установен първият елемент от фактическия състав на отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ, излагането на мотиви относно останалите му елементи е безпредметно. Целта на производството за обезщетение по ЗОДОВ и АПК не е да замести неиздаден административен акт, вследствие неизпълнение на влязло в сила съдебно решение, какъвто е целеният резултат на така предявените иски претенции, а да обезщети гражданите за вредите, които биха могли да настъпят вследствие на незаконосъобразни административни актове, действия или бездействия на администрацията.

Предвид изхода на спора и направеното искане в тази насока, на ответника следва да бъдат присъдени направените по делото разноси, в размер на 150 лв. представляващи възнаграждение за юрисконсулт. Производството по делата по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е административно, по реда установен в АПК, а не исково по реда на ГПК и като такава размера на минималния адвокатски хонорар, а оттам и съответното юрисконсултско възнаграждение следва да се определи по правилото на чл. 8 във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Тарифа № 1, а именно в размер на 150 лв. Аргумент в полза на това разбиране е и разпоредбата на чл. 9а от ЗОДОВ, която предвижда, че по тези дела се внася проста държавна такса - 10 лв. от граждани, а не пропорционална, съобразно цената на иска. Воден от изложеното, Административен съд София – град, Първо отделение, 18-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, предявен от Е. Е. П. срещу Държавен фонд „Земеделие” с искане за обезщетение за имуществени вреди в размер на 16 354,97 лв., причинени от незаконосъобразно бездействие на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, изразяващо се в непроизнасяне по искането на ищцата за получаване на финансова помощ за 2008 г. по Схемата за единно плащане на площ.

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 86 от ЗЗД за заплащане на законната лихва в размер на 5 576,90 лв. върху сумата от 16 354,97 лв. за периода 01.01.2009 г. – 30.07.2011 г.

ОСЪЖДА Е. Е. П., ЕГН [ЕГН], да заплати на Държавен фонд „Земеделие” сума в размер на 150,00 (сто и петдесет) лева, представляваща направените по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: